

Llengües en discòrdia

JOSEP PERNAU

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 12.04.07

Selecciona i venceràs. És un principi que m'acabo d'inventar, però que es compleix al peu de la lletra en enquestes i sondejos d'opinió de conclusions prèvies a la consulta. Una selecció amb tesi intencionada pot demostrar l'indemostrable. Per exemple, que a Catalunya la llengua castellana és captiva dels inquisidors de la immersió lingüística i que les lleis que exigeixen un mínim de castellà a les escoles no es compleixen. Així ho testifica el documental *Ciudadanos de segunda*, emès a Telemadrid. El títol no dissimula. És tot un editorial sobre la discòrdia de les llengües.

Es podria demostrar tot el contrari. Hi ha persones que defensen que el català és una llengua sotmesa, que no conviu, sinó que coexisteix com pot amb la llengua castellana. No amaguen el que pensen, perquè pensen que els ciutadans de segona són ells. I ho repetirien a TV-3 si se'ls convoqués per fer-ho. Que continuï el debat. Però d'una manera civilitzada. No caiguem en una guerra de les llengües, que no guanyaria ningú, sinó que tots podríem sortir-ne perdedors. Està demostrat que el que més crida no sempre té raó.

És curiós el moment en què s'ha fet saltar l'espurna. Precisament quan Catalunya té al capdavant de la Generalitat un ciutadà que va ser un nen de la immigració, que va aprendre el català a l'escola, motiu pel qual el seu vocabulari és escàs i les normes no sempre les aplica amb correcció. El columnista es limita a reproduir el que fonts del seu partit han difós, com és el fet que ara requereixi classes de català. Estranya Catalunya: diuen que empara una política excloent del castellà i vota un president de la Generalitat que té problemes amb la llengua que suposadament és avassalladora.